

L. Maguozas op. in. Roma: Lucianus Reguipal

1860

PARABOLA

DEL

FIGLIUOL PRODIGO

TRADOTTA IN

GRECO DI CARGESE (CORSICA)

DALL'

ABATE STEFANO STEFANOPOLI.

LONDRA, 1860.

Ap. E15.

944

✓ V372

LUCA, xv. 11-32.

11 Ἐνας ἄθροπος εἶχε δύο οὐός.

12 Καὶ εἶπε ὁ πλέο μικρὸς ἀπὸ δ' αὐτους τ' ἀφέδοῦ του, Ἄφεδη, δόμου τὸ μερικὸ τοῦ προικίου ὁποῦ μοῦ τρέχει. Καὶ τοὺς ἐμέρασε τὸ προικίο.

13 Καὶ ὕστερα ἀπ' ὀλίγαις ἡμέραις μαζομένο πᾶσα πρᾶγμα ὁ πλέο μικρὸς, ἐδίαι εἰς μία χώρα ἀλάργου καὶ ἐκεῖ ἐσκόρπισε τὸ προικίο ζώντα σαρκικά.

14 Καὶ ὕστερα ἀπ' οὐ ἐξοδίασε πᾶσα πρᾶγμα, ἤστε μία μεγάλη πείνα εἰς ἐκεῖνη τῇ χώρᾳ· καὶ ἐκεῖνος ἀρχησε ν' ἄχει χρεία.

15 Καὶ ἐδίαι καὶ ἐσμξε μὲ ἕναν πολίτην ἐκεῖνης τῆς χώρας· καὶ τὸν ἔστειλε εἰς τὰ χωράφιά του νὰ βόσκη τοὺς χιούρους.

16 Καὶ ἀγάπα νὰ γομίση τὴν κοιλίαν τοῦ ἀπὸ τὰ βελάνια ὁποῦ ἔτρώανε οἱ χιούροι· καὶ κανένας δὲν τοῦ εἶδε.

17 Ἐρχόμενος εἰς ἑαυτὸν του, εἶπε, Τόσοι δούλοι τ' ἀφέδοῦ μου χορτένουνε ἀπὸ ψωμί, καὶ ἐγὼ ψοφῶ ἀπὸ πείνα!

18 Σηκόνομαι καὶ πάω στ' ἀφέδοῦ μου, καὶ τοῦ λέω, Ἄφεδη, ἔμαρτα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπροστά σου.

19 Καὶ δὲν εἶμαι πλέο ἄξιος νὰ φωναχθῶ ὕός σου· κάμε μὲ ὡς ἕνανε ἀπὸ τοὺς δούλους σου.

20 Καὶ σηκόνοντας ἤστε εἰς τ' ἀφέδοῦ του. Ἄλλ' ὅταν ἦταν ἀκόμι ἀλάργου τὸν εἶδε ἀφέδης τοῦ, καὶ ἔλαβε ἐσπλάχνειαν· καὶ στερινόντας ἔπεσε εἰς τὸ λαιμό του, καὶ τὸν ἐφίλησε.

21 Καὶ τοῦ λέει ὁ ὕός του, Ἄφεδη, ἔμαρτα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπροστά σου, καὶ δὲν εἶμαι πλέο ἄξιος νὰ φωναχθῶ ὕός σου.

22 Καὶ ἀφέδης εἶπε τοῦ δούλου, Βγάλτε τὴν πρώτην φορεσίαν, καὶ ὕστε τέτονε, καὶ δότε τὸ δακτυλίδι εἰς τὸ χέρι του, καὶ τὰ παπούτζια εἰς τὰ πόδια του·

23 Καὶ φέρετε τὸ μουσκάρι τὸ παχὺ καὶ σφάζετε το, καὶ τρώοντας χαίρωμεν.

24 Διατὶ αὐτὸς ὁ υἱός μου ἦταν ἀπειθαμένος· καὶ ἐζόδανεψε, καὶ χαϊμένος, καὶ εὐρέδη. Καὶ ἄρχησαν νὰ χαίρονται.

25 Ἄλλ' ὁ πλέο μεγάλος υἱός ἦταν εἰς τὸ χωράφι· καὶ ὅταν ἔρχετου καὶ ἐζιγῶσε εἰς τὸ σπίτι, ἄκουσε τραγούδια καὶ χορούς.

26 Καὶ ἔφωναξε ἔναντι ἀπὸ τοῦς δούλους καὶ ἐρώτησε τί ἦταν τοῦτο.

27 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε, "Ὅτι ὁ ἀδερφός σου ἦρε· καὶ ἀφέδης σου ἔσφαξε τὸ μουσκάρι τὸ παχὺ, διατὶ τὸν ἔλαβε μὲ τὴν ὑγίαν του.

28 Καὶ ἐπιπράδη, καὶ δὲν εἶδελε ν' ἄμβη μέσα. Ἄλλ' ἀφέδης τοῦ βγαίνοντας ἔξου τὸν ἐπερικάλα.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίδη καὶ εἶπε τ' ἀφέδου, Νὰ, τόσοις χρόνοις ὅπου σοῦ δουλεύω, καὶ ὅλο ἔκαμα τὸν ὀρισμὸν σου· καὶ ποτὲς δὲν μοῦ ἔδωκες ἕνα κατζίκι νὰ χαίρομαι μὲ τοῦς φίλους μου.

30 Καὶ τάρα διατὶ ἦρετε φτοῦνος δὰς ὁ υἱός σου, ὅποιός σου ἔφαγε τὸ προικίό σου μετὰ πορνίαις, ἔσφαξες τὸ μουσκάρι τὸ παχὺ διὰ δ' αὐτονε.

31 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε, Παιδί μου, ἐσὴ εἶσαι ὅλο μὲ μένα, καὶ οὔλα τὰ δικάμου εἶναι δικά σου.

32 Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ χαίρουμασται καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν, διατὶ φτοῦνος δὰς ὁ ἀδερφός σου ἦταν ἀπειθαμένος, καὶ ἐζόδανεψε· ἦτανε χαϊμένος, καὶ εὐρέδη.

NOTA.

1. Il Greco di Cargese si pronunzia come il greco moderno, salvo le lettere *γ, κ, χ*, le quali venendo seguite dalle vocali *ε, η, ι, υ*, o da' dittonghi *αι, ει, οι*, assumono il suono: la prima, del *j* francese; la seconda, del *c* italiano nelle sillabe *ce, ci*; la terza quel del *ch* francese.

2. L' *υ* si pronunzia come il *j* francese nelle voci *υός, ναλί, ναλίζο* e ne' loro derivati. Nel verbo *χύνω* e ne' suoi derivati l' *υ* si pronunzia come l' *u* italiano: *sciuno*.

3. In tutti gli altri casi il *γ*, il *κ*, il *χ* e l' *υ* si pronunziano come in greco moderno.

4. Gli accenti in questa traduzione sono stati posti alcune volte più a norma della pronunzia di Cargese, che secondo le regole del greco moderno, che son pur quelle del greco antico.

PARABOLA

FIGLIUOL PLODIGO

GRUPPO DI LAVORO (CORRISP.)

We certify that only 250 copies have been printed, including one with a red border.

STRANGWAYS AND WALDEN,

28 Castle Street, Leicester Square.